

Comentariul poeziei Si daca... scrisa de Mihai Eminescu - prima parte

Contempland natura cu sentimentul iubirii trecute, poetul ramane in erotica lui la varsta tineretii care nu se mai intoarece, cu tot farmecu unei fericiri ce altadata i se parea ca nu se va sfarsi niciodata privita insa din perspectiva timpului cu o durere adanca Farmecul iubirii este dureros pentru ca regretul tineretii este vadit in poezule de maturitate.

Natura este in acelasi timp pentru Eminescu, sonoritate si lumina cele trei catrene ale poeziei "Si daca." compuse intr-o simetrie armonioasa intr-un stil solemn si armonios, alcatuiesc o bijuterie poetica un model de perfectiune in art.1 imaginea iubirii de altadata staruie in mintea si in inima poetului, iar calea mantuirii de zbuciumul sufletesc este cautata tot in iubire. In structura compozitionala a fiecarei strofe, peisajul natural ca spatiu obiectiv si exterior, se subordoneaza si determina in acelasi timp planul interior si subiectiv. "Si daca ramuri bat in geam/ Si se cutremur plopii" sugereaza spatiul obiectiv, determina miscarea in spatiul sufletesc: "E ca in minte sa te am/ Si-ncet sa te apropii".

Conjunctia coordonatoare "si", asezata la inceputul fiecarui catren, creeaza impresia puternica de timp nemarginit Nuanta usor adversativa a conjunctiei "si", asa cum reiese din context, pune in relatie o realitate prezenta cu una din trecut retraita in momentul prezent. Delimitarea precisa a realitatii obiective, exterioare, este potentata prin repetarea conjunctiei subordonatoare "daca", ce are in text calitati "temporale". Valoarea conditionala a conjunctiei "daca" sugereaza raportul dintre doua realitati: cadrul natural (lumea obiectiva) si natura umana (lumea subiectiva). Pendularea in timpul amintirii intr-un edificiu erotic unitar si solemn: "Si daca norii desi se duc/ De iese-n luciul luna,/ E ca aminte sa-mi aduc/ De tine-ntotdeauna".

Spatiul larg dimensionat cosmic si terestru, precum si alternanta timpului si a modului verbelor, la indicativ prezent in descrierea cadrului de natura si la conjunctiv prezent in prezentarea spatiului afectiv, concura la impresia generala de nemarginire si permanenta.

Structura bipolară a planului afectiv este sustinuta si prin alternanta si prin frecventa persoanei I si a II-a a pronumelui, ce sugereaza miscarea sentimentului erotic.

Acordand intaietate grupurilor nominale si verbale, pe care le desfasoara intr-o simetrie unica autorul construiește gradat, incepand cu planul concret si imediat din prima strofa si pana in planul abstract si indepartat din ultima strofa. Se remarca in acest sens, in prima strofa substantivele denumesc obiecte concrete: "ram", "geam", "plop". Aceste cuvinte descriu cadrul natural si concret. Planul afectiv este sustinut de un singur substantiv abstract: "minte".

In strofa a doua este sugerata miscarea elementelor astrale: "stele, spre un element al planului terestru: "lacul": "Si daca stele bat in lac/ Adancu-i luminandu-l". Doua substantive abstracte: "durerea" si "gandul" tradeaza starea de spirit a poetului care este una de tristete. Jocul de lumini

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

al stelelor in adancul lacului este merit sa insenineze gandurile poetului si sa-i alunge durerea "E ca durerea mea s-o-mpac/ inseninandu-mi gandul".